dedit pauprib. Aly vo q̄ dispgūt et dant totū pauprib et fiūt pau pes qd sup oīa alia est. Qui em̄ hoc fact illi nichil deest. vñ luce xvij. Loquēs dñs adolescēti qui mandata seruauit dixit. adhuc vnū tibi deest. Inuēs p hoc si illd hzēt qd erat oīa dare pauprib et pauperē fieri nichil ei deesset. Cui at nichil deest ī sūmo est.

Octo vtilitates q̄ solent sequi ex dispersione terrenarum quib aīa priuatur per superbiā. Capitulum. Tricesimum Tertium.

Sed quelibz q̄tūcūq; sint magni si ex hoc superbiāt. priuātur em̄ ex hoc octo vtilitatibus q̄ sēdm̄ euāgeliū sequi solent ex tali dispersione. Tales em̄ ex hoc fieri solēt discipli dñi. luce xvij. Omnib ex vobis qui nō renūciauerit omnibz q̄ possidet nō pt meus ee discipul. vnde et a cōtrario sensu qui hijs renūciat assequit ei discipulatū. sed superbia facit esse de familia dyaboli. iuxta illud Job xl. Ipē est rex sup omēs filios superbie. et sic priuat vtilitate prima. Ite assequi solet cumulū pfectionis. Matth xix. Si vis pfectus esse vade et vende omnia que habes et da pauperibus. Pfectus autē est cui nichil deest. Sed superbia q̄tūcūq; hīdet hō ipm ex toto ānichilat. Ecclī xxi. Dom̄g q̄ est nimis locuplex an nullabi superbia. et sic priuat vtilitate sēda. Ite assequi solēt studiū celestis desiderij. cōemptis em̄ terrenis. cor eleuat ad celestia. Matth xvj. simile est regnū celoz thezauro abscondito in agro q̄ cū inuenit homo. p gaudio illiq vadit et vēdit vniuersa q̄ hz. ee. Sedm̄ glosā. thezaurus ille celeste desiderium est. ager disciplina celestis study. Ex distractiōe ig oīm acquirit in vita disciplinata celeste desiderū. Sed superbia deiect de celo. luce x. Videbā sathanā sic fulgur de celo cadentē. salucet per superbiam. q̄tomagis a celesti desiderio. et sic priuat vtilitate tria. Ite assequi solent pgustatiōe q̄ solationis ī terne salucet gaudij celestis. Matth x. Nemo est qui reliq̄t domū. re qui nō accipiet cētcēs tm̄ nc ī hoc tempe. Glosa. oēs qui ppter dei regnum tpalia spnūt in hac vita regni gaudiū pgustāt. sed superbia pdicta letari facit in alio salucet in bonis pprijs. Duo gen dicit iob xxxi. si letatū est ī absōdito cor meū et osculata sū manū mea ore meo. Osculari q̄ppe manū est delectari ī opib suis ī quibz quia cōsolationē habet pdictus superbus priuat diuina. Herūdus Delicatus ē diuina q̄solatio. et nō dat admittēdo alienā. et sic priuat q̄rta. Ite pmittit eis thezaurus in celo. luce xvij. Dia q̄tūcūq; habes vende et da pauperibus et habebis thezaurū in celo. Dissert oīa apli sed dictū est illis q̄ erant sūme pfectionis. Nisi effaam sicut puli nō ītrabitis ī regnū celoz. Matth xviij. q̄ superbia eā excludit pfectos a regno. Qui autē nō intrabit. quo ad thesaurum illuc puenīet. q̄ superbia priuat illo thesauro. et sic priuat q̄rta vtilitate. Ite pmittit honor iudicandi ī die iudicij. Matth xix. vos qui secuti estis me salucet omnibz relictis sedebitis sup sedes duodecim iudicātes duodecī tribz isrl. Sed ī die illa superbus erit subtus et non supra. Ysaie ij. Dies dñi sup oēm superbum et arrogantē humiliabit. igit superbia priuat illo honore et sic vtilitate sexta. Ite promittit illis possessio vite eterne. Matth xix. Omnis qui reliq̄t domū re vitā eternā possidebit. Sz superbia tollit vitā eternā sicut patet ī Nabuchodonosor. et sic priuat vtilitate septima. Deniq; ppe tali pcio cōparatur Matthi xxv. Inuēta autē vna pcosa margarita abijt et vēdidit oīa q̄ habuit et emit eā. Glosa ipm. Sed superbia auferet ipsum pb. et alta alonge. Glosa. Ideo hoc agit superbus ut mimi pfecti videant. q̄ deo sz ut nō sit cū illo a quo videt pīi ergo dicit. Cui prest dispgēdo dare pauperibus et pauperem fieri cū anima misera superbior efficit. diuicias terr ppter hoc superbia priuat oīa vtilitate quē sequi solet ex hmoi dissipatione. Ve autē qui tāto fructu priuat pro tā vtili et vana superbia. Ve illi q̄ p medicamine tā infirmitate incurrit. Ve illi q̄ pter vtilitatē intendit ad vicia. Sic gregoz qui de vtilitatibz habitis extollit. quasi de medicamēto infirmat. Ve ei qui hic depauperatur et tā ptem nō habet ī regno celorū hic luget et ibi nō cōsolabit. Ve illi qui de via celi salucet ārgustia fiet sibi via inferni. Quātā cōfusio erit cū diuites seculi cum humilitate videbit celos ascēdentes se vo cū pauptate superba ī barathrū iferni precipitari. Et ideo bn vocat augy aiam hmoi animā miserā. cū aia īq̄ misera superbior efficit diuicias ptempnendo q̄ fuerat possidendo. De remedijs contra elationem de bonis pprijs et de vilitate humilitatis spāliter in pdicatōe Cap Tricesimū qrtū.

Sciendū at q̄ cōtra hmoi elationē de bonis pprijs ē remediū optimū q̄sideratio ppor defectuū quibz sibi inest homo. Vñ ī vitas patrū dicit quidā senex. Cū cogitatio elationis ī cruciat scrutare q̄sciencia tua. si dñi mādata custodisti. inimicos diligis. si gaudes ī aduersis glificatione. si tristaris ī minoratiōe cuiusdem. si ignoscis te seruū inutilē. si recognoscis te plgōibus prōrem. Hic autē fiebat abbas moyses qui fuit ī seculo magni pātor et pcea magne pēitenciae. Cū em̄ temptabatur de elatiōe ī curebat ad pām sua ī rogitanda. Vnde fā est ad eū vox demonū dicēs. Vicisti nos. q̄a cū te eraltam. tu te hūiliasti. Ecclī xxj. In die bonorū. ne īmemor sis malorū. Aliud remediū est q̄sideratio meliorū q̄ nobis restat superbiendi occasio. si q̄sidēm q̄ pua sunt nra bona ī q̄uacione ad illa q̄ alij īnumerabiles fecerūt. Gregoq sicut īcentiū superbie est respectus deteriorū. ita cautela hūilitatis est cōsideratio meliorū. Aliud remedium est q̄sideratio ītellectuū dīs valoribus opm nrōz. quia et q̄tūq; qd reputamus magnū nichil est ī oculis dei. Gregoq sordet ī oculis pīi dīi iudicis. qd fulget ī oculis hoīm. Cōs igitur audet superbire de aliquibz bonis opibus cū nō sēdm̄ suū iudiciū. sed sēdm̄ iudiciū dei pōderet. Consideratio igit priorū malorū. q̄sideratio meliorū. q̄sideratio ītellectuū valorum operū nrōz suffices sūt remedium cōtra elationē predictā. Quibus autē omnibz sit necessaria hūilitas cū vtilitatibz iuxta illud. Qui to magnꝰ eb. hūilia te ī omnibz. Tamen pdicatoribz specialiter valet ad ea. videlicet ī pdicatōe ad aliorū quersionē. valet ī studio ad ītelligenciā scripturarz. valet ī bonis opibz ad ppriā salutē. Apo. iij. Ecce dedi cora te ostium apertum ī celo quia modicā hēs virtutē id est non superbam sed modicā per hūiliatem. Glosa ostiū id est corda hoīm p q̄ duxa. ecce ppriū. Vel scripturas obscuras. ecce sēdm̄. Vel meipm qui sum ostiū verū ad vitam. ecce tuū. patet er pdēs q̄ virtus scīb non solū sūt cauenda mala nō solū

Ex